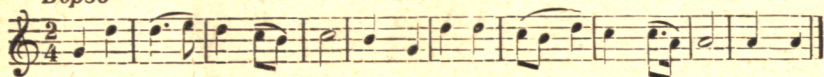

Ябълко, златна ябълко.

(Пъе се на хоро).

Бързо

229.

Я-бъл-ко, злат-на я-бъл-ко, я-бъл-ко, дър-во при-лич-но.

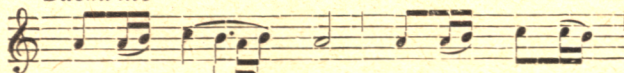
Ябълко, златна ябълко,
Ябълко, дърво прилично.
Израстнала е ябълка
Всрѣди ми гора зелена, (2)
Покрай ми вода студена.
Подъ ябълката седѣха
Двамина, два невѣрника,
Тѣ си ябълки думаха:
— „Ябълко, златна ябълко,
Ябълко, дърво прилично,
Ако се съ Златка вземеме,
Да се ябълко, размладишъ
Отъ върха дорѣ до корена,
Ако се съ Златка не вземемъ,
Ябълко, ти да изсѣхнешъ.“

Три яда голѣми.

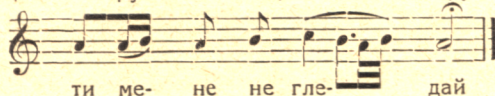
(Пъе се на нива).

Бавничко

230.

Цъв-ти ру-жо, цъв-ти ру-жо,

ти ме-не не гле-дай

Цъвти ружо, (2)
Ти мене не гледай,
Че азъ имамъ (2)
Три яда голѣми:
Единъ ми ядъ, (2)
Че баща си нѣмамъ,
Втори ми ядъ, (2)
Че майка си нѣмамъ.
Трети ми ядъ (2)
Че либе си нѣмамъ.